

BRONWATER

Zondag 19 september 2010
Leviticus 23:39-43

WONEN IN EEN LOOFHUT

Vreugdevolle herinneringen aan de toekomst

Het is op de grote dag van het Loofhuttenfeest dat Jezus deze woorden roept: 'Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in mij gelooft'. Dat feest brengt een bepaalde stemming met zich mee die aan Jezus' woorden ook een eigen kleur geeft: uitbundigheid!

Abundance en obedience

We kunnen het gevoel hebben overvraagd te worden door Jezus. Maar als we zien in welke feestelijke sfeer de woorden klinken, kunnen we daar anders tegen leren aankijken. Als we Gods *abundance* (overvloedige uitbundigheid) kennen zal onze *obedience* (gehoorzaamheid) 'als vanzelf' beginnen te stromen. Zonder het kennen van de *abundance* wordt *obedience* een loden last.

Loofhutten

Wonen in een eenvoudige loofhut met een dak van bladeren waardoorheen je de sterren kunt zien betekent allereerst: je herinneren wat God als bevrijder heeft gedaan gedurende de veertig jaren in de woestijn. Hij leidde zijn volk toen en was aanwezig (denk aan de wolkkolom en de vuurkolom - Gods *Sjechina*). Als je zelf weinig hebt, heb je ook meer oog voor Gods goede zorg waar we niet zonder kunnen.

Vreugde

De vreugde hoort helemaal bij het Loofhuttenfeest! De negende dag van dat feest is zelfs *Simchat Thora*: Vreugde van de Wet. Een rabbi schrijft: 'Het hoofdconcept van *Simchat Thora* is *simcha*, of vreugde. Het is van deze uitzonderlijke dag dat wij al ons geluk voor het hele jaar verkrijgen. Hoewel het waar is dat alle feestdagen, tot een bepaalde hoogte, geassocieerd zijn met *simcha*, in het bijzonder *Soekkot*, welke "de tijd van vreugde" wordt genoemd, brengt *Simchat Thora* een groter aspect van *simcha* dan alle andere feestdagen en is het het hoogtepunt van de *simcha* van *Soekkot*.' De *lulav* onderstreept deze

Zeven dagen lang moeten jullie in hutten wonen om jullie kinderen eraan te herinneren dat ik de Israëlieten in hutten liet wonen toen ik hen uit Egypte wegleidde.

Leviticus 23:42-43

vreugde: een bundel van verschillende soorten takken met daarbij een citrusvrucht.

Water

Gedurende het Loofhuttenfeest vond er ook dagelijks een waterprocessie plaats (als herinnering aan het waterwonder in de woestijn). Een priester bracht een kan met water, tussen de rijen mensen door die langs de kant van de weg stonden, naar de tempel waar het met de wijn van het plengoffer uitgegoten werd over het brandofferaltaar. Dit moeten we voor ons zien als Jezus opstaat en roep: 'Heb je dorst? Kom bij mij! Rivieren van levend water zullen uit je hart stromen!' 'Als je dorstig bent, als je verlangt naar God, als je uitziet naar de vertroosting van Israël, als je graag het koninkrijk van God wilt zien - verlang dan niet terug naar vroeger, kijk dan niet langer achterom, maar kijk naar mij!'

Toekomst

De boodschap van het wonen in een loofhut voor vandaag kunnen we samenvatten in deze zin: het gaat in ons leven als gemeente om het koesteren van vreugdevolle herinneringen aan de toekomst!

- We moeten ze **koesteren**, die herinneringen: telkens weer eraan denken, ze niet vergeten, er weer over praten.
- Het zijn **vreugdevolle** herinneringen, want ze gaan over de goede God die ons leidt en die vol liefde voor ons zorgt en die telkens opnieuw ons zijn krachtige aanwezigheid wil laten ervaren.
- Het zijn herinneringen, maar niet aan het verleden. Zeker dat ook wel: we worden opgeroepen in de Bijbel om Gods grote daden te gedenken. Maar dan niet zo alsof dat allemaal voorbij is. Dan wordt het nostalgie in de sfeer van 'Toen geluk nog heel gewoon was.' Geestelijke nostalgie is dat je je het verleden zó herinnert: 'ach vroeger, toen God nog grote dingen deed.' Maar we moeten ons juist de **toekomst** herinneren. We moeten ons te binnen brengen wat God gaat doen en welke beloften hij voor ons heeft. Want in Jezus is onze toekomst op aarde doorgebroken!

